

Ingrid van de Wal: Alles ten goede

donderdag 04 oktober 2007

Ingrid van de Wal (schuilnaam) kreeg te maken met drankmisbruik, verkrachting, echtscheiding en ziekte. Ze ervoer dat er Een was die haar niet los liet.

Ik kom uit een gezin van 4 kinderen waarvan ik de jongste ben. Wij groeiden op met een dominerende vader die nogal heersend overkwam. Vaak, als er iets gebeurde, was er die ijzige stilte en sturende ogen.

Al vroeg voelde ik mij overbodig. Op mijn 21ste stortte ik mij in een liefdeloos huwelijk en kwam weer in situaties terecht van drankmisbruik en verkrachting binnen het huwelijk. Ik was inmiddels zwanger geraakt en werd erg ziek. Ik kwam in het Academisch Ziekenhuis van Groningen terecht en daar werd mijn tweeling geboren, twee meisjes.

'Zondares'

Toen besepte ik al dat God mij niet los liet. Ik probeerde mijn kindjes liedevol op te voeden. Maar de spanningen in ons huwelijk bleven. Ik kreeg allerlei klachten: maagbloeding, menstruatie die wegbleef enz. enz. Ik kon de situatie niet meer aan en zocht wanhopig naar hulp. Zo zocht ik hulp bij het Leger des Heils, waar ik vroeger als kind wel kwam. Toen ik mijn verhaal verteld had, kwam ik daar erg verward vandaan. Er werd met bijbelteksten gesmeten, dat ik een zondares was omdat ik problemen in het huwelijk had.

Gescheiden en kwetsbaar

Na een tijdje heb ik toch gekozen voor scheiding. Mijn dochters waren inmiddels 8 jaar. Op vakantie bij een familielid werd ik weer geconfronteerd met het feit dat je als vrouw kwetsbaar bent. Het betreffende familie lid deed een poging tot aanranding! Nooit heb ik het mijn ouders kunnen en willen vertellen uit angst dat ik niet geloofd werd.

Ik pakte mijn leven weer op en weer liet God iets zien. Er was namelijk een 'Er is hoop'-actie en er kwam een vrouw bij mij aan de deur die vertelde over de levende GOD. Ze nam ons mee naar een Baptistengemeente en ik vond het erg leuk.

Maar na een tijdje hield ik het weer voor gezien. Ik trof mijn huidige man en raakte wonder boven wonder zwanger. Snel volgde de trouwerij en wij hadden weer een gezinnetje. Ons zoontje werd geboren en alweer kondigde zich nieuwe problemen aan. Ons zoontje werd namelijk door beide families niet geaccepteerd, omdat hij de jongste was. Wij raakten in een isolement.

Opgenomen in kritieke toestand

Maar weer was daar die hand van GOD. Een evangelisatieactie in onze straat leidde er toe dat wij op een bijbelstudie kwamen. Als gezin bezochten wij weer de baptistengemeente en kwamen tot levend geloof en werden gedoopt.

Daarna begon pas de strijd. mijn man kreeg een hernia en moest 3 maanden plat. Toen hij weer was opgeknapt werd ik erg ziek. Ze dachten aan een griepje, maar het ging niet. De dokter wou niet komen. De avonddokter werd gebeld. Ik was toen al onderweg en weet niets meer van wat er toen is gebeurd. Toen ik bijkwam lag ik in het ziekenhuis en vond het maar vreemd: ik lag aan een bloedtransfusie en nog meer verschillende apparaten. Ik zag allemaal dokters lopen en begreep niet wat er loos was. Mij man was er ook en nog een zwager.

Achteraf bleek dat ik was binnengebracht met een HB van 1,9. Dat is volgens de medische wereld dodelijk. Er werd ook nog lang over nagesproken in de wandelgangen. Ik knapte weer wat op. Maar 't bleek niet goed te zijn, want het bloedbeeld wou niet op peil blijven.

Teruggegeven aan mijn gezin

Ik had inmiddels een gesprek met een hulpverlener in verband met mijn bijna-dood-ervaring. Er werd gevraagd wat het met mij had gedaan. Het antwoord dat ik kon geven was dat ik heel rustig en kalm was en vredig, en dat het me op dat moment niks kon schelen wat er met mij gebeurde, want ik was veilig en voelde niks. En toch was ik blij dat GOD mij weer heeft teruggegeven aan mijn gezin.

Ik heb nog vele onderzoeken gehad, gedurende 4 maanden. Het bleek aan mijn mild te liggen. Toen ik eindelijk thuis was knapte ik snel op en ging verder met mijn gezin.

Inzinking

Er kondigde zich al snel weer een ander probleem aan. Onze zoon bleek een sensormotorische stoornis te hebben en moest naar een andere school. Al snel was ik aan het probleem gewend, maar toen kwam weer iets voor mijn kiezen. Mijn moeder kwam te overlijden en mijn wereld stortte in. Ik kon niet meer en ook dit huwelijk dreigde mis te lopen.

Ik werd manisch-depressief en kwam onder behandeling. Ik kwam in een deeldagtherapie en leerde daar omgaan met emoties. Ik leerde daar een christenvrouw kennen en trok daar veel met op. Zij nodigde mij uit om mee te gaan naar een conferentie over de 'Kracht van de Heilige Geest'.

Alles werkt mee ten goede

Ik wist niet wat ik daar zag maar besepte wel dat het iets met me deed. Bij de oproep om je zelf op nieuw aan de Heer te geven ben ik naar voren gegaan en mocht de liefde van GOD ervaren. In mijn gemeente is toen veel gebeurd; een kleine groep is een andere richting gegaan, waaronder ook ons gezin, en wij zijn nu een kleine maar fijne gemeente geworden.

Wat onze zoon betreft, ze hebben ontdekt dat hij PDD NOS heeft dat is een autistische stoornis. Maar ik krijg elke dag opnieuw kracht van GOD om het te dragen. Zelf put ik kracht uit het bijbelboek Romeinen, hoofdstuk 8, de verzen 28-29:

"Wij weten nu, dat God alle dingen doet meewerken ten goede voor hen, die God liefhebben en die volgens Zijn voornemen geroepen zijn."

Ik heb een levende GOD ontdekt. En ik weet: ik ben geborgen in Zijn hand.

Ingrid van de Wal (schuilnaam), 2001

Naar aanleiding van dit verhaal kun je contact opnemen met Ingrid door haar een e-mail te sturen.

© Keerpunt, 2001.

Bewerkt en opgemaakt voor Keerpunt door Kees Langeveld. Om reden van privacy wordt voor de hoofdpersoon van het verhaal een schuilnaam gebruikt.